

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΙΩΤΩΝ
“ Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ”

Είμαστε εις το «εμείς» και όχι εις το «εγώ». Και εις το εξής να μάθωμεν γνώσ' αν θέλωμεν να φτιάσωμεν χωρίον, να ζήσωμεν όλοι μαζί

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 129 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012 • Τηλ. & Fax: 210 7654 555 • ΓΡΑΦΕΙΑ: Λ. ΚΑΡΕΑ 106, Τ.Κ.: 162 33
www.krokilio-makryiannis.gr • e-mail: katafygio@krokilio-makryiannis.gr, syllogos@krokilio-makryiannis.gr

Χειμώνας στο Κροκύλειο, τα πάντα ρημαγμένα, τα σπίτια μέσα στο χωριό, τα πιο πολλά κλεισμένα.

Αυγέρως

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου θα γίνει την **Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2013**, όπως πάντα στη στέγη του Συλλόγου, Λεωφόρος Καρέα 106, στις **10 π.μ.** Το πρώτο θέμα θα είναι όπως πάντα ο οικονομικός απολογισμός της χρονιάς που πέρασε. Εδώ θα γίνει και μικρή αναφορά στο έργο του Συλλόγου τη χρονιά αυτή. Το άλλο μεγάλο θέμα είναι τα μεγάλα Μακρυγιάννια του 2013. Το θέμα αυτό άπτεται της λειτουργίας, ίσως ακόμα και της ύπαρξης του Συλλόγου. Ο Σύλλογος αντιμετωπίζει ένα περίεργο είδος αδιαφορίας. Υπάρχει πολλή βοήθεια αλλά μόνο τον Αύγουστο στο χωριό. Μετά όλο το χρόνο το ενδιαφέρον πέφτει δραματικά και άντε πάλι τον επόμενο Αύγουστο. Δηλαδή το ενδιαφέρον είναι χρονικά άνισα κατανομημένο. Η λειτουργία του Συλλόγου μερικές φορές φτάνει σε οριακό σημείο. Οι ελάχιστοι που ασχολούνται με το Σύλλογο εισπράττουν πολλά μπράβο αλλά καθόλου βοήθεια. Η κατάσταση

αυτή, όσο και αν συνεχισθεί, έχει ημερομηνία λήξης. Αλλά το πρόβλημα αυτό είναι συλλογικό. Ο Σύλλογος ανήκει σε όλα τα μέλη. Αν τα μέλη, με την αδιαφορία τους, δείξουν ότι δεν τους ενδιαφέρει ο Σύλλογος επί της ουσίας δε μπορεί να γίνει τίποτα. Στη Συνέλευση θα αποφασίσουμε αν υπάρχουν μέλη που θα αναλάβουν από τώρα υπεύθυνη τους τομείς των Μακρυγιαννιών του καλοκαιριού. Επομένως αν τα μέλη αποφασίσουν θετικά θα τους ζητηθεί να αναλάβουν να οργανώσουν και να εκτελέσουν, σε εθελοντική βάση, συγκεκριμένα έργα. Αν, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα, γίνει ανάληψη έργου και μετά αδιαφορία θα ακυρώνεται η συγκεκριμένη δραστηριότητα. Μετά θα εξετάσουμε το θέμα της αλλαγής έδρας του Συλλόγου όπως αποφασίστηκε στο χωριό το καλοκαίρι όταν η προγραμματισμένη συνέλευση ακυρώθηκε λόγω βροχής. Μετά θα γίνουν, εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου και της

νέας Ελεγκτικής Επιτροπής. Η παρουσία των μελών είναι σημαντική αν θέλουμε να υπάρξει συνέχεια. Υποψηφιότητες για το Διοικητικό Συμβούλιο ή την Ελεγκτική Επιτροπή υποβάλλονται σε οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου με οποιοδήποτε τρόπο, τηλεφωνικά ή γραπτώς ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Η ίδια διαδικασία ισχύει και για υποψηφιότητες για την ελεγκτική επιτροπή. Για την υποβολή υποψηφιοτήτων δεν συστήνουμε το φάξ γιατί δεν έχουμε υπεύθυνο στέγης, όπου βρίσκεται το φάξ, και είναι δύσκολο να πηγαίνουμε εκεί συχνά, ούτε και το e-mail του συλλόγου που παρουσιάζει κάποια προβλήματα αυτό τον καιρό. Οι υποψηφιότητες υποβάλλονται το αργότερο, σύμφωνα με το καταστατικό του Συλλόγου, πέντε ημέρες πριν τη Γενική Συνέλευση. Μετά τις εκλογές η κατάσταση θα γίνει «γλυκιά» για το λόγο ότι θα κόψουμε τη βασιλειοπάτα μας, για να πάει καλά η χρονιά για το Σύλλογο. Σας περιμένουμε όλους.

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΟ ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Ο Σύλλογος παρόλο που το κύριο έργο του δεν είναι να κάνει έργα έχει παράδοση στη κατασκευή μικρών και μεγάλων έργων. Να μην ξεχνάμε τον ξενώνα της πλατείας, το καταφύγιο, το εντευκτήριο στο λιβάδι, το μουσείο και πολλά άλλα μικρότερα τεχνικά έργα. Φέτος το φθινόπωρο κάναμε τρία έργα, όλα με προσωπική εργασία και μηδενικό, σχεδόν, κόστος, σύμφωνα με την τωρινή οικονομική φιλοσοφία του Συλλόγου. Πρώτον, εγκαταστήσαμε ξυλόστυπα στο καταφύγιο. Είχαμε μια σόμπα πετρελαίου αλλά η τιμή του έχει «ξεφύγει». Το τζάκι, μερικές φορές, δε δουλεύει καλά. Η εγκατάσταση αυτή δεν ήταν εύκολη υπόθεση. Έπρεπε να βάλουμε σκαλωσιά από μέσα και η τρύπα στον τοίχο έπρεπε να γίνει από το μέσα μέρος γιατί απ έξω δεν μπορούσε να μπει σκάλα. Εδώ δούλεψε ο Γεώργιος Χισέιν και τα κατάφερε να ανοίξει τη τρύπα από μέσα. Μετά ανέλαβαν ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου και ο Ιωάννης Καρκαβίτσας. Λάσπωναν τη τρύπα από το μέσα μέρος και έβαλαν ένα σίδερο ώστε τώρα μπορεί να μπει σκάλα και απ έξω.

Το δεύτερο έργο ήταν το σκέπασμα του παραπήγατος του συστήματος κεντρικής θέρμανσης του δημοτικού σχολείου. Τα κεραμίδια

είχαν τριφτεί από τον περσινό παγετό. Τα αντικαταστήσαμε με κόκκινο μεταλλικό φύλλο με την εμφάνιση κεραμιδιού. Το τρίτο έργο ήταν η αρμολόγηση των κεραμιδιών στο λιβάδι. Ο περσιός παγετός έκανε και εδώ τις ζημιούλες του. Το τέταρτο έργο ήταν το δυσκολότερο, για τα μέτρα του Συλλόγου. Το καλοκαίρι σταμάτησε το νερό στη βρύση της Παναγίας και στο καταφύγιο. Εδώ βρεθήκαμε στον αέρα. Σε ποιόν ανήκει το υδραγωγείο και ποιος έχει τα μέσα να το διορθώσει; Εμείς στο Σύλλογο αποφασίσαμε να το «παλέψουμε» μόνοι μας γιατί είχαμε και πρόβλημα χρόνου. Έμπαινε ο χειμώνας. Πρώτο πρόβλημα. Που είναι το υδραγωγείο; Μας πήρε ένα μήνα ντετεκτιβικής εργασίας να βρούμε ποιος ξέρει που είναι. Τελικά εδώ μας βοήθησαν οι Γεώργιος Μ. Μπρούμας και Γεώργιος Βάρσος τους οποίους και ευχαριστούμε. Πρώτη διαπίστωση. Το υδραγωγείο είχε βουλώσει και δεν έπεφτε νερό στη δεξαμενή. Εδώ πληρώσαμε ένα μεροκάματο το Διονύση Αυγερόπουλο και το ξεβουλώσαμε. Μαζεύτηκε νερό και ανοίξαμε το διακόπτη. Περιμέναμε το νερό να φτάσει στη βρύση στη Παναγία. Τίποτα. Αρχίσαμε να σκάβουμε για να βρούμε και να ξεβιδώνουμε τη σωλήνα σε τακτά διαστήματα. Μέχρι τα τρακόσια μέτρα το νερό κυκλοφορούσε. Μετά χάσαμε τη σωλήνα. Χρησιμοποιήσαμε τη γεννήτρια και το κομπρεσέρ του προέδρου του Συλλόγου γιατί όντας κάποιας ηλικίας δεν μας ήταν εύκολο να

Συνέχεια στη σελ. 2

Τις Απόκριες ο Σύλλογος διοργανώνει, όπως κάθε χρόνο, αποκριάτικο γλέντι στον ξενώνα της πλατείας. Ο Σύλλογος προσφέρει τη μουσική και ότι άλλο δρώμενο μπορέσει να διοργανώσει. Η παρουσία μας είναι απαραίτητη στους δύσκολους καιρούς που ζούμε. Ας σχεδιάσουμε να βρεθούμε όλοι στο χωριό εκείνες τις μέρες.

We inform the recipients of our newspaper in the US that several copies were returned with the indication "undeliverable as addressed" without any explanation of what is wrong in order to correct it. If you have not received our newspaper and you wish to continue receiving it, please, let us know by contacting us by e-mail: pbakarezos@yahoo.gr, or phone: +30 6977599627.

Η ΑΠΟΝΟΜΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας γράψαμε για την ανακήρυξη του συγχωριανού μας κ. Κωνσταντίνου Μακρυκώστα ως Μεγάλου Δωρητού του Συλλόγου. Θυμίζουμε ότι με τη μεγάλη χρηματική δωρεά του συγχωριανού μας έγινε πραγματικότητα η κατασκευή του Μουσείου μας στο κτίριο του πρώην δημοτικού σχολείου. Μετά από επικοινωνία με το Σύλλογο έγινε γνωστό ότι ο κ. Μακρυκώστας θα ήταν στο Κροκύλειο στις 6 και 7 Οκτωβρίου. Πράγματι το βράδυ στις 6 του μηνός συναντηθήκαμε με το Δωρητή που συνοδευόταν από την οικογένειά του. Πρωτύτερα το Διοικητικό Συμβούλιο θεώρησε ότι η επίσκεψη αυτή ήταν πρώτη τάξεως ευκαιρία για να τιμηθεί ο Μεγάλος Δωρητής του Συλλόγου σε τελετή στο Κροκύλειο. Πρώτα φτιάξαμε μια τιμητική πλακέτα με τη φωτογραφία του Μακρυγιάννη και το όνομα του Δωρητή συνοδευόμενη από έγγραφο του Συλλόγου. Στη συνάντηση το βράδυ της 6^{ης} Οκτωβρίου πήραμε τη συγκατάθεσή του για τη μικρή τελετή της επομένης.

Ο κ. Μακρυκώστας προφωνεί τους χωριανούς.

Την άλλη μέρα μετά τη Θεία Λειτουργία οι περισσότεροι χωριανοί, περίπου σαράντα, μαζεύτηκαν στο σχολείο. Εκεί ο πρόεδρος του Συλλόγου χαιρέτησε τον κ. Μακρυκώστα και την οικογένειά του τον ευχαρίστησε, εκ μέρους όλων των χωριανών, για τη προσφορά του και αναφέρθηκε στις προοπτικές του Μουσείου στο χωριό μας. Κατόπιν ο κ. Μακρυκώστας πήρε το λόγο και με τα λόγια του έδειξε την αγάπη του για το Κροκύλειο. Μετά έγινε από τον πρόεδρο του Συλλόγου η απονομή της τιμητικής πλακέτας και του συνοδευτικού εγγράφου. Εδώ τελείωσε η μικρή σε χρόνο αλλά μεγάλη σε συγκίνηση λιτή τελετή. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ευχαριστεί και πάλι, εκ μέρους όλων των μελών και φίλων του Συλλόγου, το συγχωριανό μας κ. Μακρυκώστα για την προσφορά του.

Η απονομή.

Ο Σύλλογος εύχεται στα μέλη του και στους φίλους του **ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.**
Best wishes for the **NEW YEAR** to all the members & friends of the Association abroad.
PROSPERO AÑO NUEVO.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

Ο Σύλλογος κυκλοφόρησε και φέτος ημερολόγιο. Είναι θεματικό με το ίδιο θέμα όπως και πέρσι, με ασπρόμαυρες παλιές φωτογραφίες από το Κροκύλειο. Έχει τις ίδιες διαστάσεις με το περσινό 24x34 εκατοστά. Για τη μείωση του κόστους κάναμε την ηλεκτρονική επεξεργασία μόνοι μας. Πληρώσαμε μόνο τα τυπογραφικά. Το κόστος είναι μεγάλο για τα μέτρα του Συλλόγου αλλά φέτος πετύχαμε χαμηλότερη τιμή στο τυπογραφείο. Παρόλα αυτά για να αποσβεσθεί το κόστος πρέπει να πουληθούν πάνω από εκατό

ημερολόγια. Δυστυχώς πουλάμε μόνο εκατό με εκατόν πενήντα ημερολόγια. Αν μπορούσαμε να πουλήσουμε τριακόσια η τιμή θα ήταν στο μισό. Πρέπει όλοι ν' αγοράσουμε. Θα υπάρχει στη Γενική Συνέλευση και στο γλέντι τις απόκριες στο χωριό. Επίσης για να το προμηθευτείτε νωρίτερα μπορείτε να τηλεφωνήσετε στα μέλη του Δ.Σ. για να βρεθεί ένας τρόπος παραλαβής. Η τιμή των ημερολογίων φέτος είναι χαμηλότερη και κλιμακωτή ανάλογα με τον αριθμό των ημερολογίων που αγοράζονται. Το ένα κοστίζει 8 €, τα δύο 15 €, τα τρία 20 € και τα τέσσερα 25 €.

Δείγμα από το εσωτερικό του ημερολογίου.

Το εξώφυλλο του ημερολογίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**ΓΕΝΗΣΕΙΣ**

Ο Μπακαρέζος Φώτης και η Κατερίνα Σταυρογιαννοπούλου απέκτησαν αγοράκι στις 28 Νοεμβρίου 2012

Η Αναστασία Υφαντή και ο Phillip Porpiglia που ζουν στον Καναδά απέκτησαν κοριτσάκι στις 12 Δεκεμβρίου 2012

Το Δ.Σ. εύχεται να ζήσουν τα νεογέννητα

ΠΕΝΘΗ

Ο Παναγιώτης Παγώνης απεβίωσε στις 20 Νοεμβρίου 2012. Η νεκρώσιμος ακολουθία και η ταφή έγιναν στο Κροκύλειο.

Ο Ιωάννης Κολλιιδάς γεννήθηκε στις 12/12/1947 στην Αθήνα και απεβίωσε στις 7/10/2012 στην Αθήνα.

Η νεκρώσιμος ακολουθία και η ταφή έγιναν στο Κροκύλειο δύο μέρες αργότερα, όπως ο ίδιος ήθελε, για να βρίσκεται εκεί, μαζί με την αδελφή του Γεωργία και τους γονείς του Ιωάννα και Αργύρη. Σε αγαπάμε πολύ και μας λείπει. Ο γιος σου Άρης, τα τρία αδελφία σου, οι λοιποί συγγενείς και φίλοι.

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στις οικογένειες των εκλιπόντων.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Στη μνήμη Γιάννη Κολλιιδά, ο γιος του Άρης οι συγγενείς και φίλοι του προσέφεραν για τους σκοπούς του συλλόγου 500,00 €

Το Δ.Σ. τους ευχαριστεί για την προσφορά τους.

Η ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο του Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κροκυλείου εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες στον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Μπακαρέζο Παρασκευά, για τη δωρεάν κατασκευή και το

ποσό της σαράντα (40) στασιδίων στην εκκλησία του χωριού μας. Η θέληση και το μεράκι του ήταν τέτοιο, που μετά από πολύμηνη και επίμονη δουλειά, τα στασιδία δε διαφέρουν σε τίποτα από τα προηγούμενα. Μακάρι να υπάρξουν και άλλοι σαν τον Παρα-

σκευά να βοηθήσουν στην ανακαίνιση της εκκλησίας μας, καθώς και των εξωκλισιών.

Τα καινούργια στασιδία

και εμείς χρόνια πολλά και καλή χρονιά. Για το Ε.Σ.

Γιώργος Μπρούμας
Εδώ πρέπει να αναφερθεί και η μεγάλη προσφορά των Γεωργίου Μ. Μπρούμα και Σπυρίδωνα Κ. Σαΐτη που με σκληρή δουλειά έβαψαν τα στασιδία αφιλοκερδώς πριν την τοποθέτησή τους.

Ευχαριστούμε το Βαγγέλη Χισένη και το γιό του Γιώργο, για τη δωρεάν κατασκευή των πεζουλίων στην εκκλησία, όπου τοποθετήθηκαν επάνω στα στασιδία.

Τους ευχόμαστε χρόνια πολλά και καλή χρονιά. Το Ε.Σ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Στη μνήμη:

α) **Γιάννη Κολλιιδά** αντί στεφάνων οι συγγενείς και φίλοι προσέφεραν χρηματικό ποσό στην εκκλησία.

β) **Παναγιώτη Παγώνη** αντί στεφάνων ο Παναγιώτης Κουτσούκος, η οικογένεια Παναγιώτη Πάνου και η οικογένεια Τσαγκαλάκη προσέφεραν χρηματικό ποσό στην εκκλησία.

Η κα. Ελένη Κρίτσα προσέφερε μία σκούπα επαναφορτιζόμενη και χρηματικό ποσό.

Η κα. Γιώτα Παπανδρέου προσέφερε χρηματικό ποσό.

Ο κος. Νικόλαος Ψεύτης προσέφερε χρηματικό ποσό.

Για τα έξοδα του ιερέως που ήλθε από τον Κόκκινο στις 28 Οκτωβρίου για τη Θεία Λειτουργία και τον εορτασμό της Εθνικής Γιορτής, ο Γεώργιος Βάρσος προσέφερε 50 € και ο Κων/νος Αυγερόπουλος 20 €.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο τους ευχαριστεί θερμά και τους εύχεται χρόνια πολλά και καλή χρονιά.

Στο προηγούμενο φύλλο εκ παραδρομής στις προσφορές της εκκλησίας γράφτηκε ότι ο Σπύρος Κουτσούκος προσέφερε για την Αγία Παρασκευή 50 € αντί του ορθού 150 €. Παρακαλώ για την διόρθωση και ζητούμε συγνώμη για το λάθος.

Γ. Μπρούμας

Συνέχεια από σελ. 1

σκάβουμε. Ηθικόν διδά-

μα, αν δεν διαθέτετε γεννήτρια και κομπρεσέρ δεν μπορείτε να εξασκείτε πλήρως τα καθήκοντα του προέδρου. Τελικά, κόψαμε τη σωλήνα και βάλαμε 120 μέτρα καινούργια στην επιφάνεια.

Έτσι έφτασε το νερό στη βρύση. Δεν πήγαινε όμως στο καταφύγιο. Ίσια που έσταξε. Παίξαμε λίγο με τους διακόπτες και το νερό άρχισε να ακούει στη δεξαμενή του καταφυγίου. Το επόμενο πρόβλημα: Οι βρύσες του καταφυγίου δεν έβγαζαν νερό. Εδώ σταματήσαμε γιατί έπρεπε να φύγουμε για Αθήνα. Το πρόβλημα λύθηκε με τη μεσολάβηση του μέλους του Διοικητικού μας Συμβουλίου Κωνσταντίνου Αυγερόπουλου σε δύο επισκέπτες του καταφυγίου, το Κώστα και το Νίκο δεν ξέρουμε τα επώνυμά τους, που ο ένας ήταν κατά τύχη υδραυλικός και στη διάρκεια της διαμονής τους δούλεψαν αφιλοκερδώς και διόρθωσαν το πρόβλημα. Ο Σύλλογος τους ευχαριστεί καθώς και τον Κωνσταντίνο Αυγερόπουλο για την αφιλοκερδή δουλειά του και την προσφορά όλων των μικροϋλικών που χρειάστηκαν. Εδώ βρίσκουμε την ευκαιρία να ευχαριστήσουμε ακόμα περισσότερο το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Κωνσταντίνο Αυγερόπουλο για τη λειτουργία του καταφυγίου. Έχει αναλάβει εργαζομένη τη λειτουργία και έχει λύσει τα χέρια του Συλλόγου. Ακόμα ο Σύλλογος τον ευχαριστεί για τη προμήθεια ξερών ξύλων, δωρεάν, στο καταφύγιο. Επανερχόμαστε τώρα στο θέμα μας. Λόγω αδύναμης ροής οι σωλήνες είχαν πάσει μέσα μούσκλη. Ακόμα βέβαια χρειάζονται φύσημα με αέρα πάντως τώρα το νερό δουλεύει. Οι φίλοι μας Κώστας και Νίκος υποσχέθηκαν ότι στην επόμενη επίσκεψή τους θα φέρουν κάποιο μηχανήμα για να καθαρίσουν τους σωλήνες. Ένα ακόμα πρόβλημα ήταν το παράχωμα των εκατόν εικοσι μέτρων της καινούργιας σωλήνας. Για τη δουλειά αυτή απευθυνθήκαμε στο Δήμο και ειδικότερα στον αντιδήμαρχο κ. Ιωάννη Ράπτη ο οποίος κανόνισε να έρθει το μηχανήμα του Δήμου. Ο Σύλλογος τον ευχαριστεί για το ενδιαφέρον του. Κάπως έτσι τελείωσε η Οδύσεια με το νερό του καταφυγίου.

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

κάτσει σα χωριό να φτιά-

ξουμε ένα προσεγγιστικό

σχέδιο ανάπτυξης λαμβάνοντας υπόψη και μια «ξεχασμένη» παράμετρο. Το Κροκύλειο είναι, βάζει νόμο, χαρακτηρισμένο ως παραδοσιακό χωριό. Δυστυχώς γίνονται έργα στο χωριό, με το έτσι θέλω, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη αυτή η παράμετρος. Έργα που η εμφάνισή τους δεν περιποιεί τιμή σ' ένα παραδοσιακό χωριό. Παραφράζοντας λίγο το συμπατριώτη μας το Μακρυγιάννη θα μπορούσαμε να πούμε ότι «τούτο το χωριό τόχουμε όλοι μαζί» και οι αποφάσεις λαμβάνονται συλλογικά. Ο Σύλλογος θα επανέλθει στο θέμα αυτό στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας. Προς το παρόν κάνουμε δύο βήματα: Πρώτον, προσθέτουμε στον τίτλο της εφημερίδας το γεγονός ότι το Κροκύλειο είναι χαρακτηρισμένο παραδοσιακό χωριό. Δεύτερον, ο Σύλλογος ζητά ανοικτά από όλα τα κλιμάκια της τοπικής αυτοδιοίκησης να ζητούν τη γνώμη του για έργα που επηρεάζουν την εμφάνιση του χωριού. Ο Σύλλογος περιλαμβάνει στο δυναμικό του μεγάλη και ικανοτάτη ομάδα σχετικών επιστημόνων οι οποίοι έχουν, εκτός των άλλων, και το επιπρόσθετο προσόν ότι αγαπούν το χωριό τους. Άλλα προβλήματα που υπάρχουν αυτή τη στιγμή: Υπάρχει πρόβλημα στο μεσοχώρι με το νερό. Επειδή το πρόβλημα αυτό χρονίζει δεκαεκαπέντε οικογένειες αναγκάστηκαν να κάνουν αναφορά στο Δημοτικό Συμβούλιο. Ελπίζουμε ότι έτσι θα λυθεί το θέμα. Άλλο πρόβλημα είναι η λειτουργία των δημοτικών αποχωρητηρίων. Η εμφάνιση είναι απαράδεκτη. Δεν έχουμε ενημέρωση, αλλά ο Σύλλογος θα προσπαθήσει να βοηθήσει, αν μπορεί. Άλλο σοβαρότατο πρόβλημα είναι η έλλειψη γιατρού. Ο Σύλλογος έχει αποστείλει τις σχετικές επιστολές. Η ανεπίσημη απάντηση που πήραμε είναι ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να έχουμε ελπίδα διορισμού γιατρού είναι να υπάρχει σπίτι για το γιατρό. Ο Σύλλογος έχει αρχίσει ήδη τις ενέργειες για να καταστήσει κατοικησίμο, με δαπάνες του, τον επάνω όροφο του ιατρείου στο Κροκύλειο που είναι μισοτελειωμένος (εκτός των άλλων δεν έχει μπάνιο και κουζίνα). Θα έχουμε περισσότερα, ελπίζουμε θετικά, νέα στο επόμενο φύλλο μας. Το τελευταίο πρόβλημα είναι ότι το χωριό δεν έχει ιερέα. Δεν έχουμε κάνει τίποτα για το θέμα. Αν το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο θεωρεί ότι ο Σύλλογος μπορεί να βοηθήσει δεν έχει παρά να μας το πει.

ΤΡΕΧΟΝΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τώρα ερχόμαστε στα τρέχοντα προβλήματα του χωριού. Πρώτο πρόβλημα, παρόλο που ο Σύλλογος «φωνάζει» από καιρό δεν έχουμε

Επισκεπτεστε το χωριό μας όσο πιο συχνά μπορείτε. Τώρα το χειμώνα είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαίο. Οι χωριανοί και τα καταστήματά τους, σας περιμένουν.

Τα έσοδα του Συλλόγου επηρεάστηκαν φέτος από τη κρίση και έχουν υποστεί σημαντική μείωση. Παρακαλούμε, όσοι μπορούμε, να συνδράμουμε, με όποιο τρόπο μπορούμε, το Σύλλογο μήπως και επιβιώσει από τη κρίση.

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ

Τρίμηνη Έκδοση του Συλλόγου Κροκυλιωτών «Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Λεωφόρος Καρέα 106, 162 33 Καρέας
Τηλ. & Fax: 210 7654 555 - 693 9455 617

Σύνταξη:

Δ.Σ. Συλλόγου

Υπεύθυνος προς το Νόμο:

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΠΑΚΑΡΕΖΟΣ

Εμβάσματα Εσωτερικού - Εξωτερικού

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΟΚΥΛΙΩΤΩΝ

«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ALPHA BANK:

140-00-2002-010224

BIC: CRVBAGRAAXXX

IBAN: GR84 0140 1400 0200 2010 224

Συνδρομές:

Εσωτερικού: 20 Ευρώ

Εξωτερικού: 30 Δολάρια ΗΠΑ

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

G. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

B. Ηπείρου 24, 121 33 Περιστερί, Αθήνα

Τηλ.: 210 5710 199, 210 8222 400

Fax: 210 8250 636

info@nikolaouarts.gr • www.nikolaouarts.gr

ΤΣΑΙ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 18 Νοεμβρίου είχε προγραμματιστεί και αναγγελθεί στην εφημερίδα μας του Σεπτεμβρίου συγκέντρωση στη στέγη του Συλλόγου. Τελικά η εκδήλωση αυτή δεν πέτυχε. Οι κυρίες έφτιαξαν τα γλυκά και τα αρμυρά τους αλλά τα μέλη και οι φίλοι αδιαφόρησαν. Παραβρέθηκαν κάτι λιγότεροι από εικοσι σε διάστημα δύο ωρών.

Οι αιτίες της μη προσέλευσης είναι τουλάχιστον δύο: Πρώτον η αδιαφορία των μελών για τέτοιου είδους εκδηλώσεις, ίσως λόγω και της οικονομικής κρίσης παρόλο που η εκδήλωση αυτή δεν έχει κόστος για τους μετέχοντες. Δεύτερον, οι διοργανωτές είχαν αναγγείλει την εκδήλωση αυτή στην εφημερίδα στο φύλλο του Σεπτεμβρίου. Από τότε μέχρι την εκδήλωση πέρασαν πάνω από δύο μήνες και οι διοργανωτές

ίσως θα έπρεπε να υπενθυμίσουν την εκδήλωση με τηλέφωνα. Το άσχημο είναι ότι ο Σύλλογος δεν διαθέτει τηλεφωνική υπηρεσία και αυτό το πρόβλημα θα συνεχίσει να υπάρχει. Όπως πάντα υπήρξαν προσφορές σε γλυκά και αρμυρά, Πρόσφεραν οι κυρίες: Τασία Καρκαβίτσα Μάνια Παπανδρέου, Ελένη Μπακαρέζου και Παναγιώτα Κυριαζή. Ο Σύλλογος ευχαριστεί θερμά.

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΑΙΜΟΔΟΤΕΣ ΜΑΣ

Όπως θα θυμούνται αρκετοί ο Σύλλογος στις 18 Αυγούστου διοργάνωσε αιμοδοσία στο χωριό. Επειδή τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου θεωρούν την αιμοδοσία πράξη ύψιστης κοινωνικής ευθύνης αποφασίστηκε ο Σύλλογος να κέρασε τους αιμοδότες σαν ελάχιστη τιμή για τη πρωτο-

Οι συγχωριανοί μας κάνουν παρέα.

ποριακή, για τα δεδομένα του χωριού, πράξη τους. Το κέρασμα έγινε στο κατάστημα της πλατείας του Δημήτριου Ε. Μπαρπούτη το βράδυ στις δεκατέσσερις Νοεμβρίου.

Παραβρέθηκαν οι αιμοδότες: Αικατερίνη Κυριαννάκη, Φρόσω Μπρούμα, Γεώργιος, Κωνσταντίνος και Διονύσιος Αυγερόπουλος καθώς και ο Αθανάσιος Σ. Σαΐτης. Σε διπλανά τραπέζια κάθονταν αρκετοί συγχωριανοί μας που μας έκαναν παρέα. Ο Σύλλογος πλήρωσε μόνο το κέρασμα των αιμοδοτών. Όλοι οι άλλοι, περιλαμβανομένου και του προέδρου του Συλλόγου, πλήρωσαν εξ ιδίων.

Ακόμα σχετικά με την αιμοδοσία παραθέτουμε και ευχαριστήρια επιστολή που μας έστειλε το Νοσοκομείο Άμφισσας, ο φορέας της αιμοδοσίας.

Η Υπηρεσία Αιμοδοσίας του Γ. Ν. Άμφισσας εκφράζει τις ευχαριστίες της και τα θερμά της συγχαρητήρια στον Πολιτιστικό Σύλλογο Κροκυλείου «ο Μακρυγιάννης», για τη διοργάνωση Αιμοληψίας στο Κροκύλειο, στις 18 Αυγούστου 2012, όπως βέβαια και σε όλους όσους προσήλθαν για να αιμοδοτήσουν ή με οποιοδήποτε τρόπο συμπαραστάθηκαν σ' αυτή την εκδήλωση. Ήταν αξιοσημείωτο ότι οι συμμετέχοντες ήταν νέοι άνθρωποι και όλοι ζήτησαν την έκδοση Κάρτας Εθελοντή Αιμοδότη, με όλα τα οφέλη για τον κάθε Εθελοντή.

Είναι μια «Ομάδα Εθελοντικής Αιμοδοσίας» που

μπορεί να ενισχύεται και από αιμοδότες σε κάθε

Δημόσιο Νοσοκομείο της χώρας, αρκεί να επισημαίνεται ότι η Αιμοληψία γίνεται για το «Σύλλογο Αιμοδοτών Κροκυλείου», πράγμα που έχει γίνει ήδη κάποιες φορές.

Ακόμη, είναι σημαντικό για εμάς που βλέπουμε, από τη μια μεριά, καθημερινά την ανάγκη για Αίμα, να βλέπουμε, και από την άλλη, νέους ανθρώπους να διοργανώνουν τέτοιες ωραίες προσπάθειες αλλά και να συμμετέχουν σε αυτές.

Ειδικά στους δύσκολους για τη χώρα μας καιρούς, οι κινήσεις αυτές, αποτελούν ισχυρές «δόσεις» ελπίδας και αισιοδοξίας για το μέλλον.

Η ευαισθητοποίηση στην ιδέα της Εθελοντικής

Οι αιμοδότες μας.

Αιμοδοσίας, δείχνει κατ' αρχήν Πολιτισμό και είναι πράξη ύψιστης κοινωνικής ευθύνης, μιας και το Αίμα δεν είναι φάρμακο αλλά κοινωνικό αγαθό, πολύτιμο και αναντικατάστατο σε πολλούς συνανθρώπους μας, και γιατί όχι, κάποια στιγμή, και σε εμάς.

Με χαρά αναμένουμε την επόμενη διοργάνωση Αιμοληψίας στο Κροκύλειο.

Η αιμοδοσία είναι συνεχής. Μπορείτε να πάτε σε οποιοδήποτε αιμοδοτικό κέντρο και να δώσετε αίμα αναφέροντας ότι είναι για την τράπεζα αίματος του Συλλόγου Κροκυλιωτών

«Ο Μακρυγιάννης», στο Νοσοκομείο Άμφισσας. Με τη πράξη σας αυτή αποκτάμε όλα τα πλεονεκτήματα του αιμοδότη και βοηθάμε και το χωριό σας.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΛΙΔΩΡΙΚΗ ΠΑΠΑΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΛΙΔΩΡΙΚΗ (1831 - 1904)

Στο φύλλο τούτο παρουσιάζουμε μια άγνωστη στους πολλούς «Κροκυλιώτισσα». Την κόρη του Αθανασίου Λιδωρική που τον παρουσιάσαμε στα δύο προηγούμενα φύλλα. Η διήγηση είναι αναπαραγωγή από τη δημοσίευση του Τάκη Λάππα «Πηνελόπη Λιδωρική - Παπαηλιοπούλου» στο περιοδικό «Στερεά Ελλάς», τεύχη Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Απριλίου 1972.

Η Πηνελόπη Λιδωρική

Εμείς συμπληρώσαμε μόνο ένα επεισόδιο που δεν το αναφέρει ο Λάππας και κάποιες άλλες μικρές λεπτομέρειες.

«Γενάρης της Κροκυλιώτικης οικογένειας» αρχικά Σακαρέλλου μετά Σκαρλάτου και τέλος Λιδωρική «ήταν ο Νικόλαος Σκαρλάτος που είχε δύο γιους. Το Θανάση και τον Παναγιωτάκη.

Στα 1800 γεννήθηκε ο Παναγιωτάκης και κάμποσα χρόνια έζησε στα Γιάννενα, κοντά στον αδερφό του Θανάση. Έλαβε μέρος στον αγώνα και παντρεύτηκε την κόρη του άρχοντα της Λειβαδιάς Γιαννάκη Λογοθέτη, τη Ρεγγίνα. Στα λευτερά χρόνια, έκανε νομάρχης κι ύστερα γεροισιαστής. Απόκτησε γιο, το Γιώργη Λιδωρική, υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών. Η Ρεγγίνα πέθανε στην Αθήνα απ' τη χολέρα του 1854. Ο Παναγιωτάκης πέθανε στις 22 του Απριλίου στα 1861. Για το Θανάση θα δούμε παρακάτω.

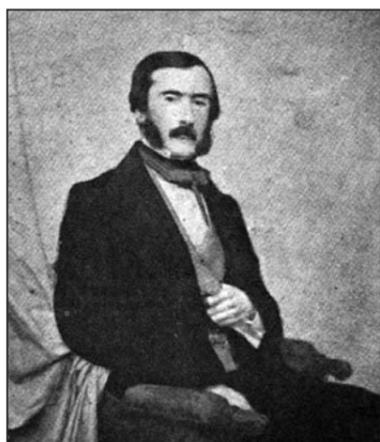
Όταν ο Λιδωρική πήρε την τιμητική θέση του σφραγιδοφύλακα του Αλή, παντρεύτηκε την όμορφη Βασιλική Ντέμου, κόρη του Αρτινού άρχοντα Ντέμου, απ' τους πιο πλούσιους Ηπειρώτες. Το 1817 αποχτήσε και τον πρωτογιο του Νικόλα.

Για πολλά χρόνια ο Νικόλαος Λιδωρικής ήταν υπάλληλος στο Υπουργείο Εσωτερικών κι απ' το 1850 μπάκε στο διπλωματικό σώμα. Πρώτα γραμματέας στην πρεσβεία της Πόλης, κι ύστερα του Λονδίνου. Σε τρία χρόνια στη Βιέννη και δύο χρόνια διευθυντής της πρεσβείας σαν επιτετραμμένος. Όταν όμως διορίστηκε πρεσβευτής ο Βαρώνος Σίνας, έμεινε Α' γραμματέας.

Σαν ξέσπασε η Επανάσταση, η Βασιλική Λιδωρική κινδύνεψε στην Άρτα και κατάφερε να ξεφύγει νύχτα με τον τετράχρονο γιο της Νικόλα. Την ακολούθησε η μάνα της και η παραμάνα που βαστούσε στην αγκαλιά της το νήπιο κορίτσι που είχε γεννηθεί πριν ένα μήνα. Δεν προκάνανε να πάρουν τίποτ' άλλο απ' το σπιτικό τους παρά την «τιμαλφεστέραν εικόνα της Παναγίας, αυτήν εκείνη, ήτις εγένετο αυτή πάντοτε καταφυγή και παραμυθία εν ταις θλίψεσι και τοις κινδύνοις». Συνάντησε τον άντρα της έξω από την Άρτα, που βρισκόταν το ελληνικό στρατόπεδο.

Εδώ ο Λάππας παραλείπει να αναφέρει ότι η οικογένεια Λιδωρική δεν ξέφυγε μόνη της. Τη βοήθησε ο Μακρυγιάννης που τα προηγούμενα χρόνια ήταν ο έμπιστος του σπιτιού του Λιδωρική. Ο Μακρυγιάννης στα απομνημονεύματά του γράφει: «Πήρα τη φαμελιά του πατριώτη μου... την έδωσα εις το χέρι του και του είπα: δεν σου χρωστώ άλλο τίποτα δια το ψωμί οπούφαγα τόσα χρόνια εις το σπίτι σου».

«Όλο τον καιρό του αγώνα η Βασιλική, που τις πιο πολλές φορές βρισκόταν μακριά από τον άντρα της, υπέφερε αρκετά. «Ευτυχώς ήσαν χρυσοενδεδυμένες κατά την τότε συνήθειαν και έφερον επί της κεφαλής μικρόν φέσιον με μαργαρίτας και χρυσά νομίσματα γύρωθεν, πολύτιμα δακτύλια εις τας χείρας, άτινα εχρησίμευσαν κατόπιν προς διατροφήν της οικογενείας επί πέντε ολόκληρα έτη», γράφει αργότερα η κόρη της. Πουλώντας λοιπόν αυτά κατάφεραν να περάσουν κάμποσο καιρό. Όταν όμως κι αυτά τελείωσαν η Λιδωρική «επειδή δεν ηδυνήθη να πωλήσει τους δακτυλίους εκεί, ηναγκάσθη να ξηλώνει τα χρυσά σηράδια των φορεμάτων της, να καίει ταύτα, και τον

Ο Νικόλαος Λιδωρικής. Αδελφός της Πηνελόπης.

να τους εγκαταστήσει στο Άργος.

Η οικογένεια Λιδωρική θαρρούσε πως τα βάσανά της τελείωσαν πια. Να όμως που κάποια μέρα αστροπελέκι χτύπησε αναπάντεχα τ' Ανάπλι. Ο Καποδίστριας έπεσε σκοτωμένος από ελληνικά δολοφονικά χέρια.

Μαύρα σύννεφα άρχισαν να σκεπάζουν την πολιτεία κι όλοι με καρδιοχτύπι πρόσμεναν να ξεσπάσει η καταίγδα: Δηλαδή αδελφοκτόνο μακελειό. Ο Λιδωρική ήταν φίλος κι οπαδός του κυβερνήτη. Μα είχε και οικογενειακές σχέσεις με το φονιά τον Κωνσταντή Μουρομιχάλη. Φοβόταν λοιπόν πως πάνω του θα ξεθύμαιναν. Ο ίδιος δεν καταδέχτηκε να το κουνήσει από τ' Ανάπλι. Έμεινε και στάθηκε

να αντιμετωπίσει την περίσταση. Για να γλυτώσει όμως την οικογένειά του, η γυναίκα του περίμενε κι άλλο παιδί, τους έδωσε γρήγορα στα Σάλωνα.

«Εν Αμφίση τότε είχαν εγκαθιδρυθεί αι αρχαί, Τούρκοι δεν υπήρχον πλέον, και εξ άλλων μερών είχαν συρρεύσει πολλοί ως μέρος ασφαλές, γράφει η Λιδωρική. Αλλ' οι πάντες ήσαν εν πτωχεία και στερήση διότι μόλις ήρχισαν να καλλιεργώσι τους αγρούς των και να απολαμβάνωσι των αγαθών της τάξεως και έρχονται αρωγοί εις τας πρόσφυγας οικογένειας...»

Εγκαταστάθηκε η οικογένεια στο δικό τους σπίτι που είχαν εκεί.

Κατά το τέλος του 1831, η Βασιλική Λιδωρική γέννησε. Δίδυμα όμως. Έτυχε να είναι και τα δύο θηλυκά. Κοκοτυχία, τότε, σε μια οικογένεια... Γι' αυτό η γριά Ντέμενα, που ήταν κοντά τους, ευχόταν, ή πιο καλά καταριώταν τις δυο νεογέννητες, λέγοντας κάθε τόσο στο μεγάλο της εγγονό Νικόλα:

-Μη σε μέλλει, παιδί μου, δεν πιστεύω ο θεός να μας κάνει το άδικο να τις αφήσει να ζήσουν... Ας πάνε στο καλό!

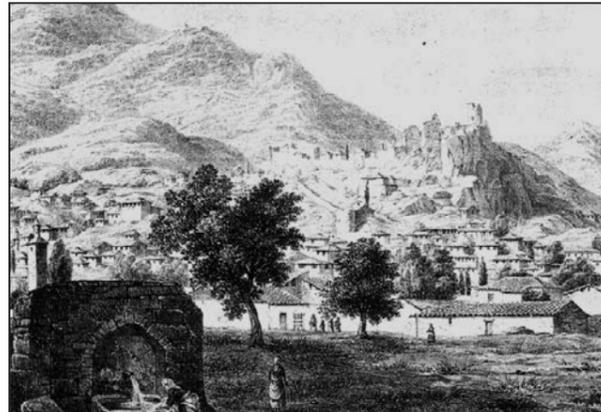
Μ' όλα αυτά όμως που έλεγε η γριά Ντέμενα, ξεμεροβραδιάζοταν πάνω απ' τις δυο εγγονές της και τις παράστεκε για να τις αναστήσει και να τις κρατήσει στη ζωή.

Κι η μάνα της, σαν έβλεπε τις δυο κόρες της, τις καμάρωνε, τους χαμογελούσε με καλοσύνη και στοργή. Ύστερα γυρίζοντας στον πρωτογιο της του έλεγε:

-Εννοια σου κι αυτές θα 'ναι πεντάμορφες, που όλα τα βασιλόπουλα θα μου τις ζητήσουν!...

Μια απ' αυτές τις δυο κόρες ήταν η Πηνελόπη.

Μ' όλο που η ίδια δε λέει πού και πότε γεννήθηκε, από διάφορα γραφόμενά της αποδειχεται πως τόπος ήταν η Άμφισσα και χρόνος το 1831. Νομίζω όμως πως δεν είναι σωστό να επιμείνω περισσότερο στη χρονολογία. Πρόκειται για γυναίκα και είναι γνωστή η αντιπά-

Τα Σάλωνα περίπου την εποχή της γέννησης της Πηνελόπης.

θεια που έχουν όλες τους στο χρόνο της γέννησης. Πολύ περισσότερο όταν βρίσκονται στο λυκόφως, όπως η Πηνελόπη, που όταν άρχισε να συγγράφει, πριν από δεκαπέντε χρόνια, είχε περάσει τα πενήντα της.

Τέσσερα χρόνια έμεινε η οικογένεια Λιδωρική στην Άμφισσα.

Πρωτεύουσα του κράτους πια η Αθήνα. Απ' όλη την Ελλάδα άρχισαν να συγκεντρώνονται σ' αυτή. Έφερε κι ο Λιδωρικής τους δικούς του.

Στην ανέκδοτη αυτοβιογραφία της η Παπαηλιοπούλου γράφει:

«Ενθυμούμαι με πίαςας τας λεπτομερείας την αναχώρησίν μας εξ Αμφίσης, την είσοδόν μου εντός βάρκας εις τας αγκάλας του αδερφού μου εν Ιτέα και την αναβίβασίν μου εις το ιστιοφόρον, ο μας ανέμενε, δίω των χειρων του αδελφού μου παραδοθείσα εις τας χείρας ενός νέου δεκαεταετούς, όστις ήτο ήδη εντός του πλοίου ηγναιόντος υπό την προστασίαν του πατρός μου να σπουδάσει εις τας Αθήνας. Ο νέος όστις με παρέλαβε από τας χείρας του αδερφού μου ονομάζετο Παπαηλιόπουλος και ήτο ο μέλλων σύζυγός μου».

Στην αδιαμόρφωτη ακόμα Αθήνα εγκαταστάθηκαν στην οδό Αδριανού. Κι αν ρωτούσαν τότε κανένα που βρισκόταν το σπίτι του Ρουμελιώτη γεροισιαστή, θα του αποκρίνονταν.

Θα πάρεις το σοκάκι κάτω απ' το συντριβάνι, θ' ανεβείς τους Αέρηδες, θα στρίψεις το Μεντρεσέ και δίπλα στο χάνι του Χατζή είναι το αρχοντικό του.

Στη φράση αυτή υπάρχουν τέσσερες λέξεις τουρκικές και έξι ελληνικές!...Όσο για προανατολισμό αξεδιάλυτος.

Η Πηνελόπη τα πρώτα της γράμματα τα έμαθε στο παρθεναγωγείο της Χιλ. Ύστερα έκανε τέσσερα χρόνια στο Αρσάκειο. Και δεν ήταν μονάχα μια σεμνή Ρουμελιωτοπούλα, μα κι εξαίρετη μαθήτρια. Γιατί όσες φορές επισκεπτόταν η βασίλισσα Αμαλία το Αρσάκειο και ρωτούσε τη διευθύντρια, Σεβαστή Μάνου, ποια ήταν η πιο καλή μαθήτρια, αυτή της έδινε την ίδια απόκριση:

-Η κόρη Λιδωρική καθ' όλα αρίστη!

Και τα διάφορα χειρόγραφα της, αποδείχνουν πως η Πηνελόπη ήξερε καλά γράμματα. Όχι μονάχα ελληνικά, μα μιλούσε κι έγραφε γαλλικά. Όχι και τόσο συνηθισμένο στην εποχή της.

Λίγος καιρός είχε περάσει που τελείωσε το Αρσάκειο με άριστα. Στις αρχές του Οκτώβρη του 1849, σταμάτησε έξω από το σπίτι του Λιδωρική μια άμαξα του παλατιού. Κάποια κυρία της αυλής βγήκε από την άμαξα κι ανέβηκε τις σκάλες του αρχοντικού. Ήταν η μεγάλη κυρία της βασίλισσας, η βαρώνη Πλούσκωβ.

Η Αμαλία, που κείνες τις μέρες είχε γυρίσει από ταξίδι της στη Γερμανία, έστειλε τη βαρώνη Πλούσκωβ να ζητήσει για κυρία της τιμής την Πηνελόπη. Ξεχωριστή τιμή για την Πηνελόπη, τον πατέρα κι όλη την οικογένεια. Την άλλη μέρα κιόλας, παλατιανός διαγγελέας έφερε το διορισμό της που σώζεται ακόμα στο αρχείο της και τον αντιγράφω:

«Όθων

Ελέω Θεού Βασιλεύς της Ελλάδος.

Ευαρεστούμεθα να διορισώμεν και διορίζομεν την Κυρίαν Αθ. Λιδωρική Κυρίαν της αυλής παρά τη βασιλίσην τη φιλιτάτη ημών συζύγην, με μισθόν εκατό ογδοήκοντα (180) δραχμών κατά μήνα, πληρωτέον εκ του Ημετέρου Ταμείου.

Προς τούτους δε χορηγούμεν εις αυτήν την τράπεζαν, κατοικίαν, θερμασίαν, τον φωτισμόν, τα τυχόν αναγκαία Ιατρικά εκ του Ημετέρου φαρμακοποιείου και τη επιτρέπομεν την χρήσιν αυλικού οχήματος. Εν Αθήναις τη 7 Οκτωβρίου 1849

Όθων (σφραγίδα)

Έτσι μόλις πάτησε τα δεκαοχτώ της, η Πηνελόπη βρέθηκε στο παλάτι, κυρία της τιμής. Θέση διαλεκτή για τότε, που πολλές αρχόντισσες επιζητούσαν.

Η Πηνελόπη δεν ήταν η «πεντάμορφη» όπως την έβλεπε η μητέρα της σαν ήταν βρέφος στην κούνια. « Περικαλλής» ήταν η μεγάλη της αδερφή Κλεοπάτρα. Όταν πρωτοήρθε στην Αθήνα η βασίλισσα Αμαλία (1837), η μαθήτρια τότε Κλεοπάτρα πρόσφερε στη βασίλισσα ανθοδέσμη από μέρος της σχολής της, κι «έμεινε έκθαμβος επί τω κάλλει η άνασσα». Η Κλεοπάτρα πέθανε νέα, του Ευαγγελισμού το βράδυ, στα 1843.

Κι η Πηνελόπη όμως ήταν αρκετά όμορφη. Τούτο μαρτυράει η φωτογραφία της εποχής της. Πάντα ντυνόταν με την εθνική φορεσιά, που τόσο ταίριαζε στη συμμετρική κορμοστασιά της και στη νεανική της χάρη. Είχε δική της προσωπικότητα. Ελληνική κατατομή, ευγενικά, γλυκομίλητη, απλή και καταδεχτική στους τρόπους, άδολη κι αυθόρμητη, με λεπτότητα πνεύματος. Δίκαια στην κρίση της, αγαθή και δυναμική. Αυτά όλα ήταν αρκετά να γίνει αγαπητή στο παλάτι κι η Αμαλία την είχε σαν παιδί της, αφού ήταν άλλωστε η πιο μικρή της αυλής. Της είχε τέτοια αδυναμία η βασίλισσα, που από πρόληψη την είχε για το τυχερό της.

Μ' όλο που ήταν μικρή στα χρόνια, απ' τα τόσα της χαρίσματα οι παλατιανοί όλοι, ακόμα κι αυτοί οι αγωνιστές, την ξεχώριζαν από τις άλλες κυρίες των τιμών. Όσο για το υπηρετικό προσωπικό του παλατιού, αυτό τη λάτρευε.

Κοντά στα δέκα χρόνια έμεινε κυρία της τιμής. Συνόδευσε τη βασίλισσα δύο φορές σε ταξίδια στην Ευρώπη. Εντύπωση έκανε σε όλους που την γνώριζαν. Από παντού άκουγε κολακευτικά λόγια, ακόμα κι από τον τσάρο Αλέξανδρο Β'.

Για τη δεκάχρονη παραμονή της στο παλάτι γράφει, πολλά στο βιβλίο της. Γνώρισε καλά αρκετούς πολιτικούς και αγωνιστές. Πόσα και πόσα δεν ιστοράει, για δύσκολες και καλές μέρες που πέρασε κοντά στους βασιλιάδες.

Τα Θεοφάνεια του 1858 γίνανε στη Χαλκίδα τα εγκαίνια της καινούριας κινητής γέφυρας του Ευρίπου. Πήγανε και οι βασιλιάδες. Μαζί και η Πηνελόπη. Τότε έτυχε να γνωρίσει το νομάρχη Ευβοίας Ηλία Παπαηλιόπουλο. Είχε γεννηθεί κι αυτός στην Άμφισσα το 1817. Γιος του προεστού, αγωνιστή και γεροισιαστή Ασημάκη Παπαηλιοπούλου, αρκετά μορφωμένος και δυναμικός άνθρωπος ο Ηλίας. Κάμποσα χρόνια έκανε γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου κι ύστερα νομάρχης σε διάφορες περιοχές και τώρα στην Εύβοια. Βουλευτής Παρνασσίδος 1882 ως 1885 και για λίγο διάστημα, το 1886, έγινε υπουργός Εσωτερικών. Σε τούτον χρωστίοταν η κινητή γέφυρα του Ευρίπου.

Δέκα μέρες ύστερα από τη γνωριμία τους στη Χαλκίδα, στις 17 του Γενάρη του 1858 αρραβωνιάστηκαν η Πηνελόπη Λιδωρική και ο Ηλίας Παπαηλιόπουλος. Στις 20 του Απριλίου τον ίδιο χρόνο γίνανε οι γάμοι τους. Εικοσιέξι χρονών η Πηνελόπη, σαραντάρης ο Ηλίας. Ο Παπαηλιόπουλος παντρευόταν για δεύτερη φορά. Το 1847 είχε παντρευτεί στη Σύρα την κόρη του Σαλωνίτη Νικόλα Παγτζή, τη Φωτεινή. Χήρεψε όμως σε τρία χρόνια.

Για να τιμήσει η Αμαλία την κυρία της αυλής, γίνανε οι γάμοι τους με μεγάλη μεγαλοπρέπεια μέσα στο παλάτι. Παραβρέθηκαν οι βασιλιάδες με όλους τους παλατιανούς. Κομπάρσος, ο τότε πρωθυπουργός Θανάσης Μιαούλης. Η βασίλισσα, κατά τα γραφόμενα εφημερίδας της εποχής « εδώρησεν εις την Πηνελόπην δύο κιβώτια περιεκτικά πλήρους συλλογής τραπεζικών σκευών και εν βραχιόλιον υπερβαλ-

Η Πλατεία Συντάγματος γύρω στο 1890.

λόντως βαρύτιμον».Κι η ύψη « μετά την τέλεσιν των γάμων της εδωρήσατο τοις υπηρέταις της αυλής και ιδίως ταις υπηρετρίαις ανά 4 και 5 φλωρία εκάστη». Τη μέρα του γάμου της, οι βασιλιάδες, με το ίδιο τους το χέρι γράψανε στο λεύκωμα της τα παρακάτω:

«Τη καλή και αγαθή κυρία Πηνελόπη Αθ. Λιδωρική κατά την ημέραν του γάμου αυτής εύχομαι παν καλόν και αγαθόν. Εν Αθήναις τη 20 Απριλίου 1858

Όθων»

Και στην άλλη σελίδα η βασίλισσα, γαλλικά:

«Ο Θεός να σας ευλογήσει, αγαπητό μου παιδί.

Αθήναι 20 Απριλίου 1858

Αμαλία»

Στα 1898 κυκλοφόρησε στην Αθήνα ένα πολυσέλιδο, καλοτυπωμένο βιβλίο, μα ορφανό από συγγραφέα, ανώνυμο. Ο τίτλος του: «Σελίδες τινές της ιστορίας του Βασιλέως Όθωνος».

Ήταν γραμμένο σε τύπο «επιστολιμαίο» που τόσο συνηθίζανε τότε. Δηλαδή επιστολή που ο άγνωστος συγγραφέας έστειλε στο λόγιό Φίλιππο Οικονομίδη. Με τα γράμματα αυτά έδινε συγγραφικές πληροφορίες στον Οικονομίδη, που ήθελε τάχα να τις χρησιμοποιήσει για να βιογραφήσει το Νικόλα Λιδωρική, φίλο και γραμματέα του πρεσβευτή στη Βιέννη, βαρώνου Σίνα.

Συνέχεια στο επόμενο τεύχος

